

שבת תשפ"ה

פרשת
בא

345

משרד
התרבות
והספורט

עדות ישראל לאלקים

מה חבל?

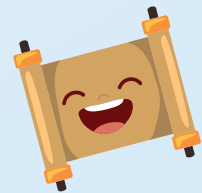
בפרשת בא מתחילים דברים מופלאים. ה' מביא את שאלת המכת האחרונה על מצרים - ארבה, חושך, ומכת בכורות. המכת האחרונה, מכת בכורות, היא הגורמת לפרעה סוף סוף להחר את עם ישראל. מצינו בוויחא חשוב על מכת חושך. במשך שלושה ימים היה חושך נוהא במצרים, חושך כל כך כבד שאי אפשר היה אפילו לראות! אלא לפני ישראל היה אור בקיחתם. זה מליד אמתנו שיעור חשוב: גם כשביבנו חושך, אצל עם ישראל תמיד יש אור - האור של האמונה והתקווה. בפרשה זו אמתנו גם מקבלים את המצווה הראשונה - תידש הודש ויהא חסות. זוהי התורה הראשונה של ישראל, כמו לידה מחדש. מצינו של צדיקים הבכנו אדם חובלי שיעוד את ה'. כשלה השבת סביב השולחן, נכבד שכמו שה' הוציא את אבותינו ומצרים בניסים גדולים, כך גם היום הוא שומר צדנו ויבא לנו את הגאולה השלמה בזהרה.

מחכים להתרונות שלכם!

שמחים להצטרפתם אלינו ומצוינים אתכם להמשיך לקבל את הציונים בבית הספר, בניין
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצואם השקטה בסריחת הקיד.

מה בפרשה?

1 מכת ארבה. חיות קטנות אוכלות את התבואה במצרים.

2 מכת חושך. המצרים נמצאים בחושך גמור עד שהם לא יכולים לזוז.

3 ה' מצווה את בני ישראל לשחוט שה"ד בניסן, ולמרוח את דמו על משקוף הבית. כך לסמן שיש כאן משפחה של יהודים.

4 בחצי הלילה הקב"ה עובר בין בתי מצרים, והורג את בכורי מצרים.

5 בני ישראל יוצאים ממצרים, ומצויים לספר בכל שנה על הניסים שה' עשה להם. לזכר הניסים הגדולים אנחנו חוגגים את חג הפסח בכל שנה.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

לאה הביטה בסיר הנחושת שסבתא שושנה הביאה מגאורגיה, שבו הכינה חצ'פורי בכל יום שישי. סבתא סיפרה כיצד היו אופים את המאפה בתנור אבן גדול בגאורגיה, אך גם בתנור החשמלי בדירת השיכון, הטעם והריח נותרו זהים. לאה עלתה לישראל בגיל עשר וזכרה את התרגשותה כשראתה לראשונה את הים בחיפה. היא נזכרה במדים הכחולים של אנשי הסוכנות ובסכנה התימנייה שהביאה להם ג'חונן בבוקר הראשון. בבית הספר למדה עברית במהירות והחליפה אוכל עם חבריה - חצ'פורי תמורת פיתות עם זעתר וקוסקוס. המורה שלה אמרה שהמדינה נבנית מטעמים שונים, כל אחד מביא עמו את תרבותו. בערבי שבת, קולות התפילה מבית הכנסת ליוו את סיפוריה של סבתא על החלום להגיע לארץ ישראל. סבתא הדגישה כיצד שמרו על הגחלת היהודית במשך שנים בגלות. מבחינתה, העלייה לישראל הייתה הגשמת חלום ארוך שנים. "עכשיו אנחנו כאן", אמרה סבתא, "והגחלת הפכה לאש גדולה."

במלך כחץ בפא...
...במלך כחץ בפא...

הלכה ומצוה

אתמול ילד מהכיתה בא אליי לבקש סליחה. אחרי מה שהוא עשה לי-
למה שאני אסלח לו?

"אָסור לְאָדָם לְהִיטֵר אַכְזָרִי וְלֹא יִתְפַּיֵס אֶלָּא יְהֵא נוּחַ לְרִצּוֹת
וְקִשָּׁה לְכַעַס וּבִשְׂעָה שְׂמֵמֵבֶקֶשׁ מִמֶּנּוּ הַחוּטָא לְמַחַל - מוּחַל
בְּלֵב שְׁלֵם וּבְנַפְשׁ חִפְצָה."
(הלכות תשובה, ב, י)

הלכה למעשה:

זה באמת לא קל. אבל כשמישהו בא, ומבקש סליחה מכל הלב - צריכים לסלוח לו. האמת היא שגם אתה בוודאי עושה טעויות לפעמים.. וגם אתה רוצה שיסלחו לך כשאתה מבקש סליחה, לא?

הידות וחידודים

מנהגי עדות

בלוב, לא נהגו הכהנים לעלות לדוכן בימי החול אלא בתפילות שבת וחג בלבד. מנהג זה נהוג בקהילות שונות בגולה, בשור נה מהמנהג כאן בארץ ישראל שבו הכהנים מברכים את הקהל גם בימי החול. כך יוצא שעליית הכהנים לדוכן היא עניין מיוחד וחגיגי. כאן בארץ אין נוהגים כך. גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

מספרים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהמספרים הבאים לפרשה

3   7   1

_____

_____

_____

תפזורת מהפרשה

ע	מ	צ	ח	ה	ב	ר	מ
ג	כ	ו	ב	ה	נ	מ	ר
ב	ש	צ	נ	ב	ר	ו	י
כ	ע	מ	פ	ה	ש	מ	מ
ו	נ	ס	ר	פ	א	צ	ו
ר	ח	צ	ק	ר	ר	ר	נ
ו	ע	י	ת	ע	ק	י	מ
ת	נ	מ	צ	ה	ג	מ	נ

חיטה/ שעורה/ גפן/ תאנה/ רימון
זית/ תמר/ ארץ ישראל

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

צבי החן / ר' צאלה מצליח

לְמָה יוֹנָה זָפָה בְּרָה	צָבִי חָחַן חֵישׁ בְּמַהֲרָה
בְּחֲגוּי סֶלַע סְתוּרָה	פְּדָה יוֹנָה גוֹלָה סוּרָה
בְּיַד חֵיהָ רָעָה מָרָה	רְאֵה אִמָּה מֵת־אֲכֻזָּה
צוּדָה גּוֹזֵל, רוּדָה גּוֹזֵל,	צוּדָה גּוֹזֵל, רוּדָה גּוֹזֵל,
וְהוּא לֹגֵזֵל לֹא גֹזֵל, חֵי לֹא	וְהוּא לֹגֵזֵל לֹא גֹזֵל, חֵי לֹא
גֹזֵל	גֹזֵל

חוּשָׁה עַד לֹא תִפּוּג תּוֹרָה	אֲדוֹן עוֹלָם יוֹצֵר אוֹרָה
הֲדַף אִמָּה נְכַרִית זָרָה	שִׁבֵר צָרָה הִיא צוֹרָרָה
אֲשֶׁר עָלִי תוֹרָה גְבֻרָה	בְּאֵף וְזַעַם וְעִבְרָה
צוּדָה גּוֹזֵל, רוּדָה גּוֹזֵל,	צוּדָה גּוֹזֵל, רוּדָה גּוֹזֵל,
וְהוּא לֹגֵזֵל לֹא גֹזֵל, חֵי לֹא	וְהוּא לֹגֵזֵל לֹא גֹזֵל, חֵי לֹא
גֹזֵל	גֹזֵל

